

«Ιδού, όλα τα κάνω “καινούργια”» (Απ 21,5)

Το βιβλίο της Αποκάλυψης, από το οποίο προέρχεται ο Λόγος της Ζωής, κλείνει τη συλλογή των κειμένων της Καινής Διαθήκης. Ο τίτλος του σημαίνει αποκάλυψη και η πρόθεση του συγγραφέα είναι να καταστήσει κατανοητό το τέλος των καιρών, την επιστροφή του Χριστού στη γη, την οριστική ήττα του κακού και τη γέννηση ενός νέου ουρανού και μιας νέας γης.

Πρόκειται για ένα κείμενο δύσκολο να κατανοηθεί. Βρισκόμαστε στα έτη 81-96 μΧ. Οι διωγμοί εναντίον των χριστιανών είναι σφοδροί. Το κλίμα στις χριστιανικές κοινότητες χαρακτηρίζεται από φόβο: τι θα απογίνουμε εμείς και το μήνυμα που μας έχει ανατεθεί; Γιατί ο Θεός δεν παρεμβαίνει;

Σ' αυτές τις συνθήκες, ο συγγραφέας εξορίζεται από τους Ρωμαίους στο νησί της Πάτμου. Εκεί αρχίζει να έχει μια σειρά οραμάτων και «παίρνει την εντολή» να τα καταγράψει.

«Ιδού, όλα τα κάνω “καινούργια”»

Το βιβλίο της Αποκάλυψης ήθελε να δώσει ελπίδα στις κοινότητες που διώκονταν: παρά το δύσκολο και γεμάτο βία παρόν, παρά το αβέβαιο μέλλον, το καλό θα θριαμβεύσει τελικά και ο Θεός θα τα κάνει όλα καινούργια.

«Ακόμα και σήμερα, βλέποντας τις ειδήσεις στην τηλεόραση ή τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, βλέπουμε τόσες πολλές τραγωδίες, τόσα πολλά θλιβερά νέα στα οποία κινδυνεύουμε όλοι να συνηθίσουμε. [...] Αλλά υπάρχει ένας Πατέρας που κλαίει μαζί μας· υπάρχει ένας Πατέρας που χύνει δάκρυα ατελείωτης συμπόνιας για τα παιδιά του. Ένας Πατέρας που μας περιμένει για να μας παρηγορήσει, γιατί γνωρίζει τα βάσανα μας και έχει προετοιμάσει για μας ένα διαφορετικό μέλλον. Αυτό είναι το μεγάλο όραμα της χριστιανικής ελπίδας, που εκτείνεται σε όλες τις ημέρες της ύπαρξής μας και θέλει να μας ενισχύσει».

«Ιδού, όλα τα κάνω “καινούργια”»

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πότε και πώς θα συμβεί αυτό, και είναι άσκοπο να κάνουμε σχετικές προβλέψεις... Είναι βέβαιο, ωστόσο, ότι θα συμβεί.

«Οι τελευταίες σελίδες της Βίβλου μας δείχνουν τον τελικό ορίζοντα της πορείας του πιστού: την ουράνια Ιερουσαλήμ, την Ιερουσαλήμ του Ουρανού. Αρχικά περιγράφεται ως μια τεράστια σκηνή όπου ο Θεός θα υποδεχτεί όλους τους ανθρώπους για να κατοικήσει αιώνια μαζί τους

(Απ 21, 3). Και αυτή είναι η ελπίδα μας. Και τι θα κάνει ο Θεός όταν θα είμαστε επιτέλους μαζί Του; Θα μας δείξει άπειρη τρυφερότητα, όπως ένας πατέρας που υποδέχεται τα παιδιά του που έχουν για πολύ καιρό υποφέρει και κουραστεί. **“Ιδού η σκηνή του Θεού με τους ανθρώπους..! Θα διώξει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πιά ούτε πένθος, ούτε κλάμα· ούτε πόνος θα υπάρχει πια, γιατί τα παλιά πέρασαν [...] Ιδού, όλα τα κάνω καινούργια!”** (Απ 21,3-5). Ο Θεός της καινοτομίας».

«Ιδού, όλα τα κάνω “καινούργια”»

Πώς να ζήσουμε το Λόγο της ζωής αυτού του μήνα; «Μας διαβεβαιώνει ότι βρισκόμαστε στο δρόμο προς έναν καινούργιο κόσμο που προετοιμάζεται και χτίζεται από τώρα. Επομένως, δεν είναι καθόλου πρόσκληση για αποστασιοποίηση και φυγή από τον κόσμο. Ο Θεός θέλει πράγματι να ανανεώσει όλα τα πράγματα: την προσωπική μας ζωή, τη φιλία, τη συζυγική αγάπη, την οικογένεια· θέλει να ανανεώσει την κοινωνική ζωή, τον κόσμο της εργασίας, του σχολείου, του πολιτισμού, της αναψυχής, της υγείας, της οικονομίας, της πολιτικής... με λίγες λέξεις, κάθε τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας. Αλλά για να γίνει αυτό, χρειάζεται εμάς. Χρειάζεται ανθρώπους που αφήνουν το Λόγο Του να ζει μέσα τους, που οι ίδιοι είναι ο ζωντανός Λόγος Του, άλλοι “Χριστοί” στο περιβάλλον τους».

Η Αλίσ, μια νεαρή χριστιανή, κατάλαβε ότι για να ακολουθήσει το κάλεσμά της χρειαζόταν μια βαθιά αλλαγή, ώστε να επιτρέψει στον Θεό να δράσει πλήρως στη ζωή της και να την ανανεώσει. Είχε την μεγάλη τύχη να ζήσει μια εμπειρία στην Ινδία. Εκεί, γεύτηκε την αυθεντική χαρά και ένιωσε βυθισμένη στη χάρη του Θεού, ακόμα και στις δύσκολες στιγμές. Αφιέρωσε, λοιπόν, τις μέρες της στην προσευχή, στην κοινοτική ζωή και στην εθελοντική εργασία. Τα παιδιά του ορφανοτροφείου την συγκίνησαν βαθιά: παρόλο που δεν έχουν τίποτα, δείχνουν έναν απίστευτο ενθουσιασμό και της έμαθαν πολλά για τη ζωή. Δεν ήταν ένα απλό ταξίδι, αλλά ένα προσκύνημα, ένα μονοπάτι με «ανηφόρες και κατηφόρες», όπου έπρεπε να «ξεφορτωθεί το σακίδιο από την πλάτη της», βρίσκοντας πλούτο και απελευθέρωση.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής